

REALIZĂRI în învățămînt ale poporului prieten polonez

PETRE DRAGOIESCU
vicepreședinte al Marii Adunări Naționale,
director general al învățămîntului de cultură generală

La invitația Seimului Republicii Populare Polone, o delegație a Marii Adunări Naționale a R. P. Romine, sub conducerea tov. Constantin Pirulescu, membru al Biroului politic al C.C. al P.M.R. și președintele Marii Adunări Naționale a R. P. Romine, a făcut o vizită de 10 zile în țara prietenă.

Tot ce cunoaștem mai dinainte din istoria și cultura poporului polonez a fost depășit de marile realizări înfăptuite de poporul polonez, sub conducerea partidului clasei muncitoare, de la eliberare și pînă astăzi. Reconstrucția, într-un timp așa de scurt, a Varșoviei și construcția din temelie a combinatului metalurgic de la Nowa Huta sînt cele mai caracteristice aspecte care ne pun în lumină voința de neînfrînt a eroicului popor polonez de a-și pregăti — pe drumul socialismului — un viitor luminos. Tradițiile progresiste de muncă și de cultură din centrele istorice Cracovia și Poznań se îmbină armonios cu avîntul creator de nouă istorie din centrele muncitorești Katowice și Nowa Huta.

În cei 13 ani de regim democrat-popular, poporul prieten polonez a obținut realizări importante și în sectorul social-cultural și, mai ales, în domeniul învățămîntului.

Școlii elementare de 7 ani, factor principal în ridicarea nivelului de cultură generală al maselor largi populare, li s-a acordat o mare atenție. Luînd măsuri corespunzătoare, în funcție de condițiile concrete, menținînd unele forme potrivite de organizare ale învățămîntului de cultură generală din perioada dintre cele două războaie și creînd condiții materiale din ce în ce mai bune, R. P. Polonă a reușit, într-un timp relativ scurt, să asigure în întreaga țară generalizarea învățămîntului de 7 ani. Astăzi, în întreaga Polonie sînt cuprinși în clasele I—VII peste 3.650.000 elevi, în 23.000 de școli.

La realizarea învățămîntului de 7 ani a contribuit în mod deosebit spiritul în care a fost organizat, distribuit și amplasat rețeaua școlilor elementare în funcție de condițiile de relief, distanța față de domiciliul elevilor, populația școlară și necesitatea largirii continue a spațiului de școlarizare. De asemenea a ajutat mult și munca de lamurire dusă în rîndul părinților și buna organizare a evidenței copiilor.

Cît de mult interes se depline în R. P. Polonă pentru ca fiecare copil să absolva 7 clase elementare arată și faptul că acei tineri care din diferite motive n-au reușit să termine 7 clase pînă la vîrsta de 16 ani sînt obligați prin lege să absolva școala elementară prin cursurile serale. Acestea sînt organizate în cadrul întreprinderilor sau în cadrul școlilor. Întreprinderile și unitățile de muncă respective asigură condițiile necesare pentru ca toți cei care n-au terminat școala de 7 ani să și-o poată termina.

O largă dezvoltare a luat în Polonia și învățămîntul inferior. În cele peste 800 de școli medii de zi sînt cuprinși în clasele VIII—XI 200.000 de elevi.

Oamenii muncii și toți cei care doresc să-și completeze studiile medii de cultură generală au toate posibilitățile de a învăța. Un mare număr dintre aceștia își completează studiile prin școlile medii serale și prin învățămîntul fără frecvență.

Statul polonez acordă astăzi o atenție din ce în ce mai mare muncii de instruire și mai ales de educație a tineretului școlar. Pentru aceasta, prin școlile pregătitoare de cadre didactice — școli pedagogice cu durata de 5 ani, institute pedagogice cu durata de 2 ani și universități — s-a reușit să se asigure personalul necesar, cu studii de specialitate și cu o bună pregătire pedagogică. În prezent funcționează în întreaga țară, numai în învățămîntul de cultură generală, 160.000 de cadre didactice, dintre care numai cca. 9.000 n-au studii de specialitate.

La nivelul județelor și la nivelul ministerului se asigură ridicarea continuă a măiestriei pedagogice a cadrelor didactice din școli.

Învățămîntul polonez acordă un rol important îndrumării elevilor și muncii lor independente, mai ales în școlile elementare în care predarea se desfășoară simultan la două clase.

Un rol important în formarea deprinderilor și a gustului elevilor pentru activitatea practică îl au casele de cultură. În cadrul acestora, o mare parte din elevii desfășoară activitate în cercurile tehnice și pe obiecte.

O asemenea casă de cultură, destinată tineretului, am vizitat la Katowice. Casa este întreținută de statul popular al orașului și pune la dispoziție tineretului variate mijloace care să-i dezvolte aptitudinile, să-i îmbogățească cunoștințele sau să-i ocupe timpul într-un chip plăcut și util. În zecile de săli de bibliotecă, în atelierile înzestrate cu utilajul necesar, în teatrul în care și actorii și spectatori sînt de aceeași vîrstă, în piscine, săli de scrimă, de muzică și pictură, de balet, de sport sînt de tineri își petrec timpul liber sub îndrumarea unui corp specializat de educatori.

Profilul moral al tineretului școlar se formează într-o bună măsură în cadrul școlii și familiei. De aceea există între școală și familie, cu ajutorul comitetelor de părinți și prin propagația pedagogică organizată desăvîrșit de școală, o colaborare rodnică și o completare reciprocă.

Pentru copiii ai căror părinți sînt ocupați în producție s-au organizat, aproape în toate școlile din Polonia, săli speciale unde, sub îndrumarea personalului educativ, ei își pregătesc lecțiile pentru a doua zi și desfășoară diferite activități recreative, sportive și artistico-culturale. Acestor copii li se serveste, în școlile respective, și masa de prînz.

Îmbunătățirea și largirea continuă a bazei materiale a învățămîntului constituie o preocupare centrală a statului. Înzestrarea școlilor cu aparatură, material didactic, bibliotecă și mobilier corespunzător, cu materiale și rechizite se asigură din plin cu ajutorul bugetului. Anual se alocă pentru fiecare clasă de elevi sume care variază, de la școala elementară și pînă la școala pedagogică, între 4.500 și 18.000 zloti. Pentru construcțiile de școli de asemenea statul polonez alocă anual sume importante din bugetul de stat. Numai în perioada din 1945 și pînă în 1957 au fost construite, din cele cca. 100.000 săli de clasă existente, aproximativ 44.000 săli de clasă. Dintre acestea, 30.000 au fost construite sub formă de barăci demontabile, imediat în anii de după război, cînd necesitățile cereau aceasta. În cel de al doilea plan cincinal s-a prevăzut largirea spațiului de școlarizare cu încă 15.000 săli de clasă. În ultimul ritmul de largire a spațiului de școlarizare a crescut și mai mult prin coroborarea fondului de stat cu cel din autoimpunere.

Bogate mijloace materiale a pus poporul polonez la dispoziția unităților de învățămînt superior legate de economia specifică a țării. Am vizitat la Cracovia Academia de mine și de metalurgie, care este de fapt o monumentală casă de universitate unde sînt pregătite pentru întreaga țară inginerii de mine, metalurgie, metalurgie minieră, mecanică minieră etc. În vasele laboratoare ale acestei academii se găsește, printre altele, toate tipurile de utilaj minier utilizate în mine, iar în subsol e amenajată o mină-școală cu galerii, straturi de cărbune și cu mașini din cele mai moderne, care oferă viitorului inginer condiții foarte asemănătoare cu acelea în care va lucra și se va dezvolta.

Grija deosebită pe care statul o acordă ridicării nivelului general cultural al poporului și pregătirii cadrelor necesare economiei socialiste prin învățămînt este o mărturie a hotărîrii cu care poporul muncitor polonez pășește înainte, sub conducerea P.M.U.P., pe calea construirii socialismului.

Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza

Hotărîrea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine hotărăsc:

1. Se va atribui numele „Dr. Petru Groza”:
- orașului Ștel din raionul Lunca Vașcăului, regiunea Oradea;
- la cite o stradă din orașele București, Cluj și Deva;
- Institutului agronomic din Cluj;
- Școlii medii romine nr. 1 din Deva;
- Școlii medii maghiare nr. 1 din Odorhei.

2. Se aprobă propunerile făcute de Adunările generale ale unor gospodării agricole colective nou constituite de a le atribui numele „Dr. Petru Groza”.

3. Se va ridica o statuie dr. Petru Groza în orașul București și una în orașul Deva.

4. Ministerul Învățămîntului și Culturii va lua măsuri pentru editarea operelor dr. Petru Groza.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

ION GHEORGHE MAURER

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

CHIVU STOICA

„Zeta” învățămînt

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 454

Vineri 17 ianuarie 1958

4 pagini 25 bani

Candidați ai F. D. P. din învățămînt

Între candidații Frontului Democratiei Populare, propuși de cetățeni în vederea alegerii de deputați în sîturile populare sînt în număr de 10. În lista acestor candidați sînt numeroși oameni ai muncii din învățămînt de toate gradele, pedagogi cărora le sînt tot atât de dragi preocupările pentru munca didactică și pentru educarea comunistă a tineretului ca și grija pentru bunăstarea celor alături de care lucrează și trăiesc. Astfel tovarășii TOMA ELZA, inspector școlar, a fost propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 116 din Timișoara. În regiunea Timișoara a mai fost propus și tovarășii E. LENA SZECSI, directoarea școlii maghiare de 7 ani, în circumscripția electorală nr. 19.

Printre candidații propuși în regiunea Galați se numără învățătoarea GEZARINA FELEA, pentru circumscripția electorală nr. 3 Oncea, raionul Bujor.

În orașul Iași au fost propuși tov. ION CREANGA, rectorul Universității „Al. I. Cuza”, pentru circumscripția electorală nr. 177 și GOLGOTIU TIBERIU, profesor la Institutul Politehnic în circumscripția electorală nr. 104.

Lectorii noștri cartier Floreasca din Capitală și constructorii de pe șantierele noilor locuințe au propus pe lista candidaților F.D.P. pentru circumscripția electorală nr. 105 — București pe tovarășii D. PRĂPOGESC, rectorul Institutului de construcții din București.

Sute de cetățeni din Capitală, muncitori, învățători, medici și studenți au propus în cadrul unei adunări cetățenești drept candidați în circumscripția electorală nr. 105 — București pe tovarășii D. PRĂPOGESC, rectorul Institutului de construcții din București.

În cadrul adunării a luat cuvîntul tovarășii Vasile Gîndilă, președintele sfatului popular al raionului I. Mai, care după ce a subliniat importanța alegerilor de la 2 martie a trecut în revistă unele din realizările obținute pe tărîm gospodăresc în raionul I. Mai în cei doi ani ce s-au scurs de la trecutele alegeri de deputați în sîturile populare.

În acesti ani, a spus vorbitorul, învățămîntul de toate gradele din raionul I. Mai a primit un prețios sprijin prin construirea a două noi școli în cartierele Coletina și Pipera — cartiere mîrginașe ai căror copii erau nevoiți în trecut să străbată distanțe lungi pînă în centrul orașului — unde erau masive majoritatea școlilor — și au fost amenajate și construite noi săli de clasă și de educație fizică. Numărul copiilor înscriși în școlile medii și elementare din raion a crescut cu mult față de anii trecuți.

Propunerea făcută pentru ca acad. prof. dr. N. Gh. Lupu să candideze pe listele F.D.P.-ului în alegerile de la 2 martie a fost primită cu puternice aplauze, savantul romîn fiind bine cunoscut cetățenilor din raza circumscripției nr. 105. De aceea, cuvintele care s-au ridicat pentru susținerea candidaturii au fost subliniate cu aplauze unanime. Medicul Theodor Dumitrescu, care a fost, cu ani în urmă, elevul profesorului Lupu, a vorbit despre activitatea didactică a acestuia.

Adunarea a aprobat în unanimitate, prin vii aplauze, propunerea ca acad. prof. dr. N. Gh. Lupu să candideze pentru Frontul Democratiei Populare în circumscripția electorală nr. 105 București.

Caedre didactice și salariații de la Universitatea „Victor Babeș” și de la Institutul medico-farmaceutic din Cluj s-au întrunit și ei de curînd pentru a face propuneri de candidați în alegerile pentru sîturile populare.

Tov. conf. univ. Virgil Ciompeanu, prorectorul Universității „Victor Babeș”, a propus candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 13 pe tov. acad. prof. CONSTANTIN DAICOVICIU, rectorul Universității „Victor Babeș” Vorbitorul a arătat meritele acestuia ca om de știință, contribuția adusă de el la valorificarea trecutului istoric al patriei noastre, ca și la ridicarea necelcătă a noilor cadre de intelectuali legați de popor.

De asemenea, a subliniat meritele dovedite de tov. Daicovicu în activitatea politică și obștească. Propunerea a fost susținută călduros de tov. prof. univ. Alexandru Negru și de tov. conf. univ. Valeria Marinică. Întreaga asistență a aprobat cu entuziasm propunerea făcută de tov. Daicovicu să fie candidat de deputat pentru circumscripția electorală regională nr. 13 Cluj.

Tot aici au mai fost propuși candidați pentru alegerile de deputați în sîturile populare: prof. univ. TIBERIU POPOVICI, membru corespondent al Academiei R.P.R. în circumscripția electorală nr. 155; acad. AUREL MOGA, rectorul Institutului medico-farmaceutic, pentru circumscripția electorală nr. 163; conf. univ. VALERIA MARINICĂ, medic, prodecan al Facultății de geografie și geologie, pentru circumscripția electorală nr. 215 și conf. univ. IOAN BĂCIU, de la Institutul medico-farmaceutic pentru circumscripția electorală nr. 165.

PEDAGOGI distingiți cu ordine și medalii

Cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romine, au fost distinse cu ordine și medalii un număr însemnat de cadre didactice din învățămîntul de cultură generală:

„Ordinul muncii” clasa a III-a

REGIUNEA BACĂU: Aanel Constantin, Anton Dumitru, Clirian Eugenia, Gojocar Alexandru, Drapac Silvia, Floarea Elena, Filimon Virgil, Humeni Vladimir, Monoranu Gheorghe, Mitrea Aristotel, Popovici Constantin, Pintile Elena, Posenaru Mihai, Segal Herta, Stefan Victoria. REGIUNEA BAIA MARE: Achim Valeriu, Balaj Zina, Palko Gavril, Pleancu Paul, Pop Viorel, Precup Emilia, Sălăgeanu Nicolae, Spas Gabriel, Serban Gheorghe, Vitek Ernest, ORAȘUL BUCUREȘTI: Popescu C. Ștefan, Filipaș Cornelia, Roșianu Ioan, Ionescu Dumitru, Dumitrescu Alexandru, Văcărescu Petre, Pop Aurel, Alexandrescu Elena, Cristu Jana, Diaconescu Dumitru, Georgescu Rea-Silvia, Ghiță Gheorghe, Gheorghiu Anela, Iliescu Victor, Muscă Nicolae, Predoiescu Traian, Radu Maria, Radu Maria, Sprinceană Spirea, Vlăceanu Magdalena. REGIUNEA CLUJ: Chiricev I. Elvira, Chezan Vasile, Ducaru Nicolae, Demenei Zoltan, Kandrai Geza, Lorinczy Francisc, Măhăleanu Octav, Morărescu Elvira, Nicula A. Alexandru, Nicula P. Teodor, Somodi Adalbert, Tampa Magdalena, Izmail I. Ladislav. REGIUNEA CONSTANȚA: Bădică Ion, Necule Marin, Zaharia Ion. REGIUNEA CRAIOVA: Bîlu Petre, Ciobotea Ion, Ciocrianu Constantin, Ciocrianu Dumitru, Deftă Alex. Miran Dumitru, Popescu Petre, Stănescu Marin. REGIUNEA GALAȚI: Bîlnă Eusebiu, Gnasienco Maria, Lupu Victor, Lazăr Andone, Munteanu Marian, Stănescu Otilia, Șerban Emil, Voinescu Constantin. REGIUNEA HUNEDOARA: Cișmaș Cornel, Ghișoiu Rozalia, Ghișoiu Constantin, Ivan Ioan, Lupsor Olga, Laslău Emilia, Munteanu Ștefan, Preja Ion, Săvulescu Otilia, Silachi Andrei. REGIUNEA IAȘI: Bălișie I. Manole, Dumitrache Emilia, Gheorghiu Constantin, Hoșag Mihai, Vieru Maria. REGIUNEA ORADEA: Grăciun Ilie, Dinaneca Alexandru, Giulaș Ilie, Mihai Nicolae. REGIUNEA PIȘTEȘTI: Apostolache Nicolae, Beșoiu Ion, Dinescu Constantin, Iliescu Maria, Popescu Niță, Rădulescu Hristodor, Soare Nicolae, Tipa Aurel, Zugrăvescu Nicolae. REGIUNEA PLOEȘTI: Ghiculescu Gabriela, Ivănescu Ioachim, Ionescu Zoe, Malcan Criseta, Niculi Gheorghe, Nițulescu Maria, Teodorescu Anton, Ungureanu Gheorghe, Văcăreanu Teodor, Voinea Clotilda. REGIUNEA STĂLÎN: Albu Ion, Boilă Dolina (Hoțner), Ciocnea Ioan, Drăgan Ștefan, Koller Andrei, Kloss Andrei, Micu Ilie, Moise Traian, Mărculescu Ștefan, Oprescu Petre, Popovici Remuș, Popovici Maria, Polosan Eremia, Rațiu Romulus, Siman Gheorghe, Sirbu Gheorghe, Tatu Gh. Cornel. REGIUNEA SUCEAVA: Bănculescu Ioan, Dandara Eugenia, Mincu Vanda. REGIUNEA TIMIȘOARA: Alma Cornea Ionescu, Barbu Ion, Bulboacă Florica, Bacău Octavian, Căușanu Eugen, Dolin Olga, Ijse Vasile, Kilin Alexandru, Miatov Milan, Neagu Vasile, Orner Carol, Papuc Gheorghe, Pencan Cornelia, Petricor Elena, Savu Octavian, Sperdea I. Teodor, Schork Matel, Sablici Dusan, Sclivan Elena, Ursu Nicolae. REGIUNEA AUTONOMĂ MĂGHIARA: Botaș Geza, Balász Sándor, David Elisabeta, Jászberényi János.

(Continuare în pag. 2)

Recensămîntul copiilor de la 1 an la 14 ani

Aplicarea unor măsuri eficiente pentru realizarea integrală a învățămîntului elementar general și obligatoriu și pentru asigurarea învățămîntului elementar de 7 ani, ca și înlocuirea cît mai reală a pianurilor de școlarizare necesită o evidență foarte precisă a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Pentru aceasta, în baza unei hotărîri a Consiliului de Miniștri, în ziua de 28 Ianuarie 1958 se va efectua recensămîntul copiilor în vîrstă de la 1 an la 14 ani de pe întregul teritoriu al țării.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiunile privind efectuarea lucrărilor de recensămînt, care cade în sarcina comitetelor executive ale sîturilor populare regionale, raionale, orașenești și comunale.

Recensămîntul va începe în toată țara în ziua de 28 Ianuarie 1958, orele 7 dimineața, și se va termina în aceeași zi, cel mai tîrziu la orele 21. Vor fi recenzați toți copiii născuți între 1 Ianuarie 1944 și 31 decembrie 1957, aflați în viață la orele 7 în dimineața zilei de 26 Ianuarie 1958, din toate orașele, comunele, satele și așezările omarelui izolate, indiferent de sex, limbă, stare fizică sau mintală.

Pentru conducerea și buna desfășurare a lucrărilor, la regiuni, raioane, orașe și comune s-au constituit comitete de recensămînt care trebuie să organizeze însușirea responsabililor cu recensămîntul de circumscripții și a recenzorilor. Circumscripțiile de recensămînt vor fi stabilite după circumscripțiile școlare și vor fi împărțite pe sectoare cu toată grija, pentru ca nici o stradă sau casă să nu rămîna nerecenzată sau să fie recenzată de două ori.

Un rol important în efectuarea recensămîntului revine cadrelor didactice, care sînt chemate să sprijine cu tot interesul desfășurarea lucrărilor atît ca membri în comitetele de recensămînt, cît și ca responsabili de circumscripții sau sectoare. Zilele premergătoare recensămîntului trebuie să fie folosite pentru popularizarea acestuia și depistarea copiilor care urmează a fi recenzați prin vizitarea fiecărei familii din circumscripția respectivă.

Acțiunea de desfășurare a recensămîntului trebuie să se bazeze pe un larg sprijin din partea organizațiilor de masă, a instituțiilor culturale, delegațiilor de străzi și comitetelor de părinți.

Analiza rezultatelor recensămîntului va da posibilitate organelor respective să stabilească măsuri concrete pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru a cîmă justă dezvoltare a rețelei școlare.

Procesele-verbale de inspecție

ANALIZĂ SAU CONSTATARE?

Procesul-verbal de inspecție este în primul rînd un document — un document nu în sensul că atestă de fapt existența unei activități, ci în sensul că în el sînt consemnate aprecierile unui organ de control asupra muncii cadrelor didactice. Din acest punct de vedere, procesul-verbal de inspecție are valoarea unui certificat.

Dar nu numai atît. Îndicînd căile de rezolvare a unor anumite situații, de remediere a lipsurilor semnalate, procesul-verbal de inspecție constituie un îndrumar în activitatea ulterioară pentru oamenii din școală.

În sfîrșit, elaborarea și apoi redactarea procesului-verbal, impunînd un proces de selecție și sistematizare, dă inspectorului posibilitatea să se sistizeze și să rețină din ansamblul de date și fapte pe cele esențiale și să lase la o parte amănunțele nesemnificative, să cîntărească mai bine aprecierile ce are de făcut și îndrumările de aplicare a acestora. Astfel, nu puțin sînt cazurile cînd inspecțiile se termină fără a se încheia procese-verbale.

Deosebit de important ni se pare însă faptul că în unele cazuri, atunci cînd se încheie asemenea procese-verbale, ele sînt întocmite în fugă. De aici inconsistența, superficialitatea și deci — cel puțin în parte — lipsa lor de utilitate. Să luăm un exemplu. În procesul-verbal de inspecție întocmit la școala de 4 ani din comuna Soars în ziua de 11.X.1957, tovarășul inspector Alexandru Ramba, referindu-se la conținutul lecțiilor vizitate, constată că „planificarea este în concordanță cu programa și respectată cu strictețe. Lecțiile la clasă a II-a și a III-a s-au desfășurat în bune condiții, atingîndu-se scopul fixat. Elevii dau dovadă de cunoștințe. S-a constatat că tov. Oprea Constantin se pregătește temeinic pentru lecții, fapt care a făcut ca lecțiile să se desfășoare în condiții bune.” Altfel nu privire la lecții.

Un asemenea proces-verbal lasă neînlăturat o seamă de lucruri.

În primul rînd, nu ne putem da seama la ce lecții se referă aprecierile — la ce obiect, de ce tip, cu ce

teme. Apoi, care sînt acele „bune condiții” în care s-au desfășurat lecțiile?

Intrucît despre toate acestea nu se spune nici un cuvînt, punem noi o întrebare: cui folosește un asemenea proces-verbal?

Să ne oprim, însă, asupra unei afirmații pentru a o examina mai atent. Referîndu-se la lecțiile la care a asistat, tovarășul Ramba (ine să sublinieze că „planificarea este respectată cu strictețe”. Intrucît această mențiune am întîlnit-o repetată și în

alte procese-verbale întocmite de tovarășul Ramba, ne permitem să-l punem întrebarea: consideră oare tovarășul Ramba respectarea „cu strictețe” a planificării o obligație de la care nu se poate abate? Deși chestiunea a mai fost discutată în coloanele gazetei noastre, sîntem nevoiți să revenim cu precizarea că profesorul sau învățătorul nu numai că poate, dar are chiar datoria să modifice datele inițiale ale planificării atunci cînd

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

Ca interesantă este lecția de aritmetică atunci cînd se lucrează cu imagini de socotiri!

INVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

ȘEDINȚA

Comitetului administrativ

F. I. S. E.

În zilele de 27-31 decembrie 1957 a avut loc la Praga o ședință a Comitetului administrativ al F.I.S.E. La această ședință a participat tov. prof. univ. I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C. din R.P.R.

La ședință au fost expuse rapoartele: „Noile condiții de muncă după Conferința Mondială a Educatorilor de la Varșovia și după cea de la IV-lea Congres al F.S.M.” — prezentat de Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E. și „Luptele și problemele actuale în domeniul pedagogiei în țările slab dezvoltate” — prezentat de Cezar Godoy Urutia din Chile. Au fost discutate, de asemenea, o serie de probleme legate de activitatea curentă a federației.

În raportul tov. Paul Delanoue s-a arătat că unitatea și lărgirea lagărului socialist, numărul mereu crescând al țărilor care s-au eliberat sau se eliberează de sub jugul colonialismului, agravarea contradicțiilor în sinul țărilor încă supuse imperialismului și lupta meselor din aceste țări pentru condiții mai bune de existență, împotriva curselor înarmărilor și a dominației străine, contradicțiile dintre țările participante la Pactul Atlanticic de Nord, realizările în domeniul științei și învățămîntului din Uniunea Sovietică — toate acestea au o puternică influență asupra educatorilor din întreaga lume, o serie de probleme legate de activitatea curentă a federației.

În țările de curînd eliberate de sub colonialism apar sarcini importante pentru educatori și organizațiile lor. Mesele privind învățămîntul în limba maternă și crearea rapidă de cadre pentru toate ramurile de activitate.

În țările capitaliste luptele revendicative pentru progresul școlii se dezvoltă simultan în mai multe țări. Au avut loc greve în același timp în Franța, Italia, Chile.

Faptul că problemele școlii este tot mai larg discutată în cîntecul de părinți și în sindacatul de muncitori, că educatorii din toată lumea participă tot mai mult la lupta pentru dezarmarea și interzicerea armelor atomice și pentru cooperarea pașnică ne dă posibilitatea să mergem spre noi realizări în lupta noastră pentru unitatea cadrelor didactice și pentru democratizarea învățămîntului.

Rapoartul prezentat de tov. Cezar Godoy Urutia, intitulat „Luptele și problemele actuale în domeniul pedagogiei în țările slab dezvoltate” s-a ocupat în special de situația învățămîntului în țările Americii Latine. Raportorul a arătat situația extrem de grea a școlii în aceste țări. Alocațiile pentru învățămînt în bugetele statelor respective sînt minime în raport cu cheltuielile pentru înarmare. S.U.A. impune statelor din America Latină ideologia lor politică. Agenții diferite contribuie la păstrarea acestei ideologii. Împotriva acestui plan de colonizare ideologică — a arătat raportorul — luptă numeroase forțe progresiste. Acestea doresc ca prevederile Charter-ului educatorilor elaborat de Comitetul de înțelegere să se aplice și în țările Americii Latine.

În rezoluția generală adoptată de Comitetul administrativ se subliniază interesul crescînd al maselor populare față de problemele școlii. Comitetul

administrativ al F.I.S.E. — se spune în rezoluție — consideră că peste tot organizațiile de educatori se înțresc, stabilesc forme de colaborare, mergînd spre unitate și spre legături cu organizațiile muncitorești. Aceste legături trec mai departe de problemele școlii, încadrîndu-se în lupta generală a popoarelor împotriva curselor înarmărilor, interzicerea armelor de distrugere în masă, împotriva instalațiilor de bază militară, pentru desarmarea și colaborarea pașnică. Rezoluția generală se ocupă apoi de problemele legate de dezvoltarea colaborării între diferitele organizații de educatori și de întărirea unității de acțiune a educatorilor.

În continuare se arată că F.I.S.E. va acorda tot mai mare atenție problemei educației cadrelor didactice, spre a ajuta acestora să ajungă la o înțelegere clară a problemelor educației democratice a lînerului. Comitetul administrativ consideră că este necesar ca în acest an să aibă loc o ședință largă a Comitetului, la care să participe activități sindicale și reprezentanți ai științei pedagogice, și care să fie consacrată acestei importante probleme. Secretariatul F.I.S.E. va continua studiile întreprinse asupra situației școlii în diverse țări și va asigura publicarea lor.

În colaborarea cu clasa muncitoare care urmează lupta sa de zi cu zi pentru îmbunătățirea condițiilor de existență și de dezvoltare culturală și cu F.S.M. care coordonează organizarea acestei lupte, F.I.S.E. va intensifica munca sa de educație pentru a dezvolta conștiința solidarității care unește pe toți muncitorii manuali și intelectuali.

În continuare Comitetul administrativ a adoptat o rezoluție cu privire la problemele păcii. În această rezoluție se arată că, fiind în seama de starea actuală de dezvoltare a armelor de distrugere în masă și de consecințele dezastruoase ce le-ar putea avea un nou război asupra viitorului și chiar a existenței omeniilor, educatorii sînt primii chemați să se preocupe de viața și fericirea lînerului, să lupte pentru a se pune capăt propagandei de război și curselor înarmărilor — povară tot mai grea pentru popoare.

Este clar că recențele descoperiri științifice și realizările cele mai avansate ale tehnicii moderne nu trebuie să fie folosite pentru distrugerea omeniilor, ci dimpotrivă, ele trebuie să fie puse în serviciul păcii, al progresului și al bunăstării mereu crescînde a generațiilor viitoare. Rezoluția subliniază apoi sarcinile organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt în cadrul luptei pentru pace.

Comitetul administrativ a adoptat și o rezoluție privind mișcarea internațională a lînerilor educatori. Comitetul administrativ a aprobat apoi cererile de afiliere la F.I.S.E. ale unor organizații de educatori din Bolivia, Ceylon și Sudan. Delegația noastră, prin intervențiile la cele două rapoarte, a ajutat Comitetul administrativ al F.I.S.E. și a adus un aport efectiv la redactarea rezoluției cu privire la lupta pentru pace.

Din experiența pedagogilor sovietici

Împreună cu părinții

Școala sovietică îndeplinește o sarcină de însemnătate de stat — educă și instruează pe viitorii constructori ai societății comuniste. Această sarcină se îndeplinește cu ajutorul de fiecare zi al familiei și al oamenilor din jur.

În propaganda pedagogică colectivul de profesori al școlii noastre folosește diferite forme și metode: adunări cu părinții pe clase și pe școală, rețerate, lecții etc.

Se ține asemenea referate și lecții în școală, în întreprinderi și la casa de cultură raională. Temele lor sînt variate: „Să creștem copii cu un caracter ferm în stare să lupte pentru țeluri înalte”, „Despre politețete”, „Prietenie și tovarășie”, „Despre tonul cu care ne adresăm copiii și despre cerințele pe care le punem în fața lor” etc. Părinții ascultă cu interes și lecții pe teme medicale privind bunaoară, prevenirea gripei la copii, vindicarea bolilor de ochi, lupta împotriva tuberculozei etc.

Odată pe săptămână au loc adunări ale tuturor părinților, pentru care ne pregătăm în amănunțime. La aceste adunări discutăm probleme mari, de perspectivă, bunaoară, la noi se desfășura nemulțumitor activitatea pentru politizarea învățămîntului. Ne era necesar în această privință ajutorul părinților. Am discutat problema în adunare. Părinții au înțeles că nu pot sta la o parte cînd este vorba de o sarcină atât de însemnată. Muncitorii din întreprinderea vecină au propus să patroneze școala. Pentru utilizarea atelierelor școlare conducerea întreprinderii ne-a pus la dispoziție un strung, un polizor mecanic, motorul necesar acestuia, diferite instrumente.

La una din ședințele cu părinții s-a discutat problema rolului organizației de pionieri în școală. După ședință a avut loc o adunare pionierescă cu tema: „Pionier, arată că ai mîini îndemnatice”. S-au pregătit o serie de lozinci care li chemau pe pionieri și pe școlari să învețe bine, să lucreze în atelier, să participe la munca obștească. S-a organizat o expoziție înfățișînd rezultatele muncii copiilor, s-a editat un buletin special în care copiii au povestit cum au lucrat paralele, obiectele executate la trafoară, broderiile și celelalte obiecte pe care le-au prezentat la expoziție.

Educația estetică joacă un rol important în formarea personalității. Copiii cu un dezvoltat simț al frumosului devin mai buni, mai sinceri, mai atenți, mai politicoși.

Totuși, unii părinți nu acordau nici o atenție educației estetice a copiilor.

În anul trecut a fost mutată la școala noastră clasa a II-a a unei alte școli. Aspectul exterior al copiilor din această clasă se deosebea cu totul de aspectul exterior al copiilor de aceeași vîrstă din școala noastră. Am hotărît să-i convocăm la o adunare pe părinții lor. Invățătoarea le-a vorbit pe larg părinților despre țînta pe care trebuie să-o aibă copiii, despre materialul și culoarea hainelor pe care trebuie să le poarte băieții și fetițele. Medicul școlii le-a vorbit despre igiena generală a elevului. După aceasta, părinții au fost invitați să viziteze clasa paralela. Fără a li se mai spune ceva, ei au înțeles clar ce li dat de păcut este să privești copiii ale căror haine sînt croite potrivit cu vîrsta lor, cu gulere albe, curate, fără tivuri care să le facă bine pentru încă 2-3 ani. De atunci înainte părinții au început să-l îmbrace pe copil frumos, cu îngrijire, să se preocupe de curățenia lor.

Adeseori se întîmplă să-i auzi pe părinți plîngîndu-se de faptul că nu sînt ascultați de copii. Am hotărît să organizăm o lecție pe tema: „Despre tonul cu care ne adresăm copiilor și despre cerințele pe care le punem în fața lor”. După lecție, o serie de părinți și-au împărtășit experiența în educarea copiilor. S-au pus multe întrebări. Părinții au fost mulțumiți de lecție, au cerut să fie trimiși mai des în această privință.

Aceste fapte arată cum împletim noi propaganda orală cu exemple concrete.

Numeroasele forme și metode ale desfășurării propagandei pedagogice în rândurile părinților au permis colectivului pedagogic să obțină rezultate bune în munca instructiv-educativă. S-a îmbunătățit simțitor disciplina copiilor, aspectul lor exterior a devenit mult mai îngrijit, ei se poartă politicoși, participă activ la munca în cercuri.

Se împlinesc în acest început de leat 110 ani de la nașterea navelului lui Ioan Slavici, unul din întemeietorii realismului critic românesc. La Sîrbia, în graia Arad, în satul său natal, se va deschide cu acest prilej „Casa memorială Ioan Slavici”, iar în piața din mijloc a fost restaurat bustul scriitorului. Editura de stat pentru literatură și artă în colaborare cu un colectiv de istorici literari de la Cluj, în frunte cu profesorul Ion Breazu, pregătește o ediție completă a operelor sale, care va cuprinde de mai multe volume. Aceasta va fi adevăratul monument al lui Ioan Slavici, monument ridicat de sine înșiși în cele cîinci decenii și jumătate de necontenită activitate literară. La temelia monumentului lui Slavici se află Nuvetele din popor publicat în 1881, Popa Tanda, Gura satului, Scormon, Budelea Taichil, Moara cu noroc etc. — narațiunile istorice Din bătrîni (1902-1906), romanul Nara (1906), Povestile (1908), Inchisorile (1921) și Amintirile (1924), alături de o lungă serie

de studii istorice, pedagogice și literare, comedii, drame, schițe și evocări, bibliografia sa cuprinzînd peste cincizeci de volume și broșuri.

Valoarea operelor lui Slavici, în care este realizată o adevărată viață populară, și în primul rînd a țărînii ardeleni din mijlocul a căreia s-a ridicat el, este unanim recunoscută. Limba și stilul său sînt considerate ca avînd modele de vizitate și claritate. Este studiată și valorificată și activitatea sa la marile publicații Tribuna și Vatra deși în această direcție cercetările trebuie încă adîncite, iar baza de informație amplificată.

Mal puțin cunoscută este însă activitatea didactică și pedagogică a lui Slavici, munca sa la catedră, seriile cu caracter educativ — cu un cuvînt, contribuția sa la dezvoltarea învățămîntului popularului român. Ioan Slavici a fost profesor — profesor ca îndelungă profesională, profesor prin concepția asupra misiunii sale sociale, profesor prin caracterul mîntuitor al operelor sale literare. „Eu povestesc Slavici în cartea „Amintiri”, rămasă neterminată — m-am simțit viața mea întregă mai presus de orice dascăl. A le da altora învățături a fost pentru mine totdeauna o mulțumire și cele mai vii mulțumiri le-am avut sînd de vorbă cu oamenii, prin care mă puteam dumiri, ori plîmbindu-mă cu elevii mei. Mai ales ca dascăl m-am cîștigat și plînea de toate zilele, și nu-mi odic amîntea să se fie împlîntat vîredată cu să fiu nemulțumit de-nvățăturile ce-am dat”.

Ioan Slavici și-a început activitatea didactică în anul 1875, ca profesor la liceul „Matei Basarab” din București. Fînd unul dintre cei dintîi profesori de limba romînă care au funcționat

Utilitatea diafilmului în școală

Profesorul dornic să facă o lecție cit mai bună, cit mai interesantă și cit mai atractivă alege cele mai adecvate mijloace pentru a menține trează atenția elevilor, pentru a li facilita înțelegerea și memorarea, pentru a evita expunerea seacă și aridă. În acest scop el folosește — pe lîngă instrumente sau aparate de laborator — planșe, fotografii, desene, etichete, etc. La aceste mijloace a început să se adauge în ultimul timp, în tîrziu măsură, din păcate, încă destul de redus, diafilmul.

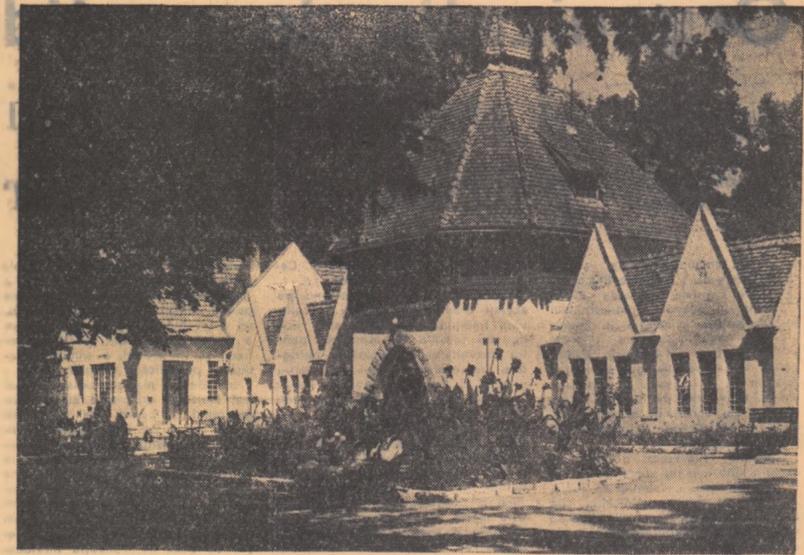
Ca varietate a genului, diafilmul prezintă o serie de caracteristici care fac utilizarea sa posibilă și recomandabilă pentru exemplificarea unor probleme din cele mai diverse domenii de activitate. Caracterul plastic al imaginilor, proiectarea lor la o mîrime foarte apropiată de cea naturală, jocul de lumini și umbre fac din diafilm un material didactic de mare importanță și utilitate. Totodată, diafilmul are avantajul de a realiza, cu o cheltuielă relativ redusă, cu o aparatură simplă și în condiții lipsite de pretenții efecte apropiate de cele ale filmului documentar animat.

Studiul de diafilme „Ion Greană” înființat în anul 1950, a realizat încă în prezent un număr foarte mare de diafilme, cu o tematică extrem de variată, care cuprinde probleme din activitatea industrială, agricolă, politică, artistică și științifică, biografii ale oamenilor însemnați, reportaje și basme pentru copii. Datorită acestei varietăți el poate fi larg folosit în școală. În ceea ce privește problemele de știință și tehnică, de pildă, studiul „Ion Greană” a creat o serie de diafilme care nu sînt destinate în mod special școlii. Cităm cîteva titluri la înfîptire: „Acceleratorii de particule”, „Adaptarea animalelor la condițiile de viață”, „Cărbunii de pămînt”, „Centrale electrice”, „Cercul și constelațiile”, „Corpur cerești”, „Cum funcționează un reactor atomic”, „Curențurile de pămînt”, „Aspecte din viața regiunilor polare”, „Originea vieții” etc. Dar chiar dacă astfel de filme nu au fost create pentru școală, ele pot fi folosite într-un mod deosebit de util de către profesori pentru ilustrarea multor cunoștințe privitoare la bazele științelor, la aplicarea în practică a legilor științifice studiate.

Pe de altă parte, diafilmul poate contribui și la îndeplinirea unor sarcini educative. Diafilmul artistic, care prin imagini fotografice trezește în spectatori sentimente, transmite un mesaj uman și determină emoții estetice ajută la dezvoltarea sensibilității elevilor, la formarea trăsăturilor lor de caracter. În acest sens sînt demne de remarcă numeroase diafilme menite să contribuie la educarea patriotică a tîneretului. Diafilmele cu caracter geografic sau istoric prezintă frumusețile țării, dezvăluie trecutul de luptă al poporului nostru, dezvoltă în elevi dragostea și admirația pentru țara în care s-au născut și trăiesc, dragostea fierbinte pentru popor.

Pe lîngă faptul că posedă o latură educativă predominantă, diafilmele au și în același timp, și un puternic rol instructiv. Dacă vizionăm, de pildă, diafilmul Valea Oltului observăm că autorii au urmărit în prezentarea lor nu numai scoaterea în evidență a pitorescului naturii, a bogățiilor și frumuseților pe care Oltul le trece în revistă începînd de la izvoare pînă la vărsarea în Dunăre, ci și o informare științifică amănunțită, susținută de hărți, cifre și date. Constărilor asemănătoare se pot face la diafilmele „Munții Carpați”, „Războiul pentru independență”, „Sărmaseluză”, „Epoca lui Mihai Viteazul” etc.

Socotim că, fiind seama de importanța și utilitatea diafilmului pentru munca instructiv-educativă, el trebuie să fie folosit în școli pe o scară din ce în ce mai largă.

Scenă din diafilmul „Carpații apusei”

NOUȚĂȚI ȘTIINȚIFICE

PLANTE CAPRICIOASE SAU LUMINA MINUNE?

De curînd, un colectiv de cercetători de sub conducerea prof. B. Maslov a dovedit, prin experiențele întreprinse în cadrul laboratoarelor Institutului agronomic din Leningrad, că plantele cresc la lumina electrică tot așa de bine — sau chiar mai bine — decît la lumina soarelui. S-au făcut experiențe cu roșii în instalații speciale cu lumină artificială. Roșiile, care în mod normal se coc în 120-130 zile calculate din ziua încolțirii, în aceste instalații se coc numai în 60 de zile, obținîndu-se recolte de 12 kg/m.p. Dacă se face un calcul simplu se poate constata că în decursul unui an se pot recolta cca 70 kg roșii pe metru pătrat.

MOTORUL DE VINT

Studiile recente întreprinse de fizicienii și inginerii sovietici au dus la realizarea unor noi tipuri de motoare de vînt,

de tip universal D-12. Noile tipuri de motoare sînt construite astfel încît pot fi puse ușor în mișcare de energia vîntului. Ele ating o putere de 15 CP la o viteză a vîntului de 8 m/sec. Motoarele D-12 sînt echipate cu regulatoare centrifugale aerodinamice, care asigură turajul uniform atunci cînd vîntul depășește viteza prescrisă. Aceste motoare, utilizînd energia eoliană, sînt foarte economice și avantajoase pentru industrie.

SUB MASIVUL MONT-BLANC

Curînd va începe sub masivul Mont-Blanc construirea unui tunel cu o lungime totală de 11,9 km, care va uni Franța cu Italia. El va scurta distanța dintre Franța și nordul Italiei cu 220 km, iar Alpii vor putea fi străbătuți în timpul record de 25 minute. Tunelul va avea o șosea lăată de 7 metri, iar debitul de aer necesar, de 300 m.c.sec. va fi introdus prin galerii duble, situate sub terasamentul șoselei. Se pre-

conizează ca întreaga construcție a tunelului să dureze 3 ani.

ERITROHOMETRUL

În Uniunea Sovietică a fost pus la punct și dat spre executare un aparat special denumit eritrohometru, cu ajutorul căruia se poate determina conținutul de hematii și hemoglobină din sînge mult mai repede decît prin numărătoare la microscop. Funcționarea aparatului se bazează pe metoda fotometrică. Aparatul are un cadru cu un ac foarte sensibil, care deviază cu atît mai mult cu cit sînt mai multe hematii în cîmpul luminat. Noul aparat permite să se facă o analiză în numai 30 de secunde. Autorii lui sînt medicii I. A. Terskov și I. I. Ghitelson din Krasnoarsk.

RINICHIUL ARTIFICIAL

La clinica Universității Karoline din Praga a fost introdus pentru prima dată în R. Cehoslovacă rinichiul artificial, creat de docentul dr. Al. Wall. În clinica Universității din Praga rinichiul artificial a fost folosit pînă acum de 36 de ori în cazuri grave, la care intervențiile pe cale chirurgicală sînt simple nu mai puteau da nici un rezultat.

PRIMA CARTE ROMINEASCĂ

Anul acesta se împlinesc 450 de ani de cînd mesterul Macarie a tipărit prima carte în țara noastră: liturghierul slavonesc.

Vizitînd două expoziții de artă plastică

În „Luna culturii”, în cinstea sîrbătorii celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne în țara noastră, s-au deschis în București două expoziții care prezintă realizările plastice romînești din ultimul deceniu. Artiștii noștri, marii maeștri cit și tinerii artiști — valoroase talente — prezintă lucrări care se reflectă viața întregului popor. Una din expoziții, „Zece ani de creație plastică”, se află în sălile muzeului Simu și ale Casei-muzeu Simu, iar cealaltă, „Expoziția interregională de artă plastică”, la Muzeul de artă al R.P.R. Vizitînd sălile ambelor expoziții vedem drumul parcurs de arta noastră plastică în ultimul deceniu și apertul ei la construirea vieții noi socialiste și la formarea omului de

tip nou. Operele artiștilor noștri, prin maturitatea lor de exprimare, rezultă din îndrumări partidului și clasa muncitoare, reprezintă răspunsul la chemările partidului de a pune arta în slujba poporului și de a lega creația de realitatea înconjurătoare, de viață. Tematica abordată de artiștii noștri este destul de bogată. În pictură, sculptură și mai cu seamă în grafică — o artă care în ultimul deceniu a înregistrat opere de o mare valoare — sînt ilustrate problemele esențiale ale vieții. Artiștii trează compoziții cu personaje multiple, îmbină aspectele vieții și ale muncii cu peisajul. Prin pte de culoare și lumină, ca un imn de slavă adus patriei noastre, maeștrii artiștilor plastică zugrăvesc cîmpurile, codrii și toată natura

țării noastre pe întinsul căreia au apărut fabrici și uzine, realizări ale regimului de democrație populară. De asemenea au fost prezentate lucrări care evocă pagini glorioase din istoria poporului nostru, din lupta lui pentru o viață mai bună și din străduința oamenilor muncii pentru fîrțirea societății socialiste. Toate acestea sînt opere cu un conținut nou realist-socialist.

În tematica artiștilor de azi portretul este un mijloc de a populariza pe frunții și eroii muncii socialiste pe toate țărmurile. Omul este în centrul atenției artiștilor. Prin el plastica noastră ilustrează viața, năzuințele și progresele poporului român.

Singura nedumerire pe care am avut-o străbătînd aceste sălile celor două expoziții a fost aceea că în tematica artiștilor noștri plastici copiii — o temă — n-a constituit o preocupare.

Dacă omul matur a fost tratat sub multiple aspecte, copiii, față de care regimul de democrație populară a adoptat o atitudine nouă, copiii care crește și este educat într-o societate socialistă, copiii care prin grija partidului și a guvernului au deveni omul de mine, cel care va realiza visul de aur al omeniilor, comunismul, n-a figurat în centrul preocupărilor artiștilor plastici.

Analizînd condițiile în care cresc și se dezvoltă copiii, multiplele laturi ale vieții școlare, munca din organizațiile de tineret artiștilor plastici au aduce o contribuție însemnată la educația tînerilor ulăstare ale epocii noastre. Viața copiului poate și trebuie să devină pentru artiști un vast teren de inspirație.

Cu atît mai mult se impune îndreptarea obiectivului artistic către viața copiilor cu cit știm că educația estetică este unul din principalii factori la educației comuniste. Rolul educador al operelor cu o tematică în care copiii a fost tratat ca subiect de bază este foarte important. Aceste opere ar umple inimile tinerii generații de optimism și încredere, ar influența întreaga lor viață. Prin opere de artă latura educativă poate atinge în dezvoltarea sa cîmă nebîndu.

Am dorit ca în viitoarele manifestări și expoziții ale artiștilor plastici copiii — ca temă — să intre în centrul preocupărilor lor, ridicînd educația estetică la înălțimea sarcinilor care li revin.

VICTOR LUCREȚIU

ANDRA CALINESCU

IOAN SLAVICI

